

Çocukların Okul Başarısını Artırmak için Ebeveynlere Düşen Görevler

Çocuğa evde olumlu ders çalışma koşullarını sağlanmalıdır. Bunun için evde sessiz bir oda ya da odanın sessiz bir köşesi çocuğun rahatça kendisini derse verebileceği bir şekilde düzenlenmelidir. Mümkünse çocuğa ait bir oda ve masa ayarlanmalıdır. Çocuktan ders çalıştığı sürece onun dikkatini dağıtacak başka şeyler yapması istenmemeli; eğer çocuk aile bireylerinin oturduğu odada ders çalışmak zorunda ise aile bireylerinin çocuğun ders yapmasını engelleyici faaliyetlerde bulunmaması gerekir.

Çalışmaları ailesi tarafından desteklenmeyen, başarısızlıklarından dolayı sürekli eleştirilen sosyal ihtiyaçları yeterince karşılanmayan çocuklar kendisini değersiz bir kişi olarak görür; kendisini küçümser. Bu da onun var olan yeteneklerini gizlemesine neden olabilir. Bu tür çocuklar kapasiteleri uygun olmasına rağmen bunu kullanmayıp okuldaki başarılarını düşürürler.

Aileler öncelikle çocuğunu bağımsız bir birey olarak kabul etmeli, ona sevgi ile yaklaşmalıdır. Onunla iyi ilişkiler kurarak onun duygu ve düşüncelerini dinlemeli, onun bu duygu ve düşüncelerine saygı göstermelidir. İsteddiği okulda okumasına ve mesleğe sahip olmasına izin vermelidir.

Okulda çocuğun başarılı ya da başarısız olmasının en önemli nedenlerinden biri ailenin tutumudur. Özellikle ailenin öğrencinin yapabileceğinden çok şey beklemesi, bunu öğrenciye yansıtması öğrenciyi başarısız kılmaktadır. Ailenin çocukla ilgili birtakım gerçekçi olmayan beklentiler geliştirmesi ve bunu çocuğa yansıtması çocukta çok büyük kaygı yaratır. Bu kaygı çocuğun kendine olan güvenini azaltır, çocukta başarılı olamama korkusu geliştirir. Çocuktan başarılı olmasını beklemek, çocuğa göre onun kişilik değerinin başarıyla değerlendirilmesi manasına gelmektedir. Çocuğun kişilik değerini ana-babasının gözünde başarılı olmasına bağlaması çocuğun kaygısını daha çok artırır. Bu kaygı okul başarısının düşmesine neden olur.

Ebeveynler genellikle çocuklarını dinlediklerini düşünürler. Oysaki çocuk kendileriyle konuşurken sürekli ikaz, hatırlatma, önerilerde bulunma, fikir yürütme gibi müdahalelerle aslında çocuğu dinlememektedirler. Bunu fark eden çocuk ya susar yada küserek içine kapanır. Bu da anne baba ve çocuk arasında iletişim kopukluğuna yol açar. Çocuğun bir sorununu dile getirmesi sırasında çocuğa konuşabileceği bir ortam ve sessizlik alanı hazırlamak, işlerimizi bir süre erteleyip çocukla konuşmak gerekir. Konuşma esnasında ebeveynlerin kendi duygu ve düşüncelerini belli etmemeleri, çocuğun olaydan dolayı yaşamış olabileceği duyguları onunla birlikte dile getirerek paylaşması gereklidir.

Aileler hiçbir zaman çocuğunu kardeşleri, ağabeyi, yaşıtı olan akraba çocukları ve başarılı olan arkadaşlarıyla kıyaslamamalıdır. Böyle bir kıyaslamadan acıya kapılan çocuk okulda mücadeleyi bırakabilir. Önemli olan çocuğu başkalarıyla değil; kendisi ile kıyaslamaktır. Çocuğun dünü ve bu günü arasındaki olumlu ve somut farkları görebilmek ve çocuğa yansıtılabilmektedir.

Çocuğa sürekli ders çalışması için baskı yapmak yerine çocuğa zamanı iyi kullanmasını ve görev bilincini öğretmelidir. Başarıda önemli olan çok çalışmak değil etkili ve verimli çalışmaktır. Çocuğun devamlı ders çalışması yerine; çocuğun diğer sosyal faaliyetlere (resim, müzik, spor) zaman ayırması çocuk açısından yararlı olacaktır.

Eleştiride bulunmak, çocukta daha iyisini yapmalısın, ben kötüyüm ya da siz de mükemmel değilsiniz gibi düşüncelere yol açar. Baskıcı, otoriter ve eleştirici tutum çocuğun kendine olan güvenini ortadan kaldıran, onun kişiliğini hiçe sayan bir tutumdur. Suçlayan, cezalandıran ve eleştiren ailelerin çocuklarının kolayca ağlayan çocuklar olduğu görülür. Baskı altında büyüyen çocuklarda genellikle isyankar davranışlar yanında aşağılık duygusu gelişebilir. Böyle çocuklar ileride başkaları tarafından yönetilmeye elverişli bir kişilik oluştururlar.

Aileler çocuğun arkadaş seçimine ve arkadaşları ile olan ilişkilerine çok sık müdahale etmemeli; doğru seçimler yapabilmesi için ona destek olmalıdır. Çocuğun arkadaş ortamına yapılacak müdahale ve baskılar, çocuğun ebeveynlerine karşı tavır takınmasına ve aileden uzaklaşmasına neden olur.

Sevgili ebeveynler,

Çocuklarımızı kaybetmek yerine kazanmaya çalışalım bununda en kolay yolu onlarla iyi bir iletişim kurmak, onları anlamak, dinlemek ve makul ihtiyaçlarını karşılamaktır.

